

во, което болезнено изживява кризата на промененото поле на социално господство. В този смисъл тезата за деградиралата буржоазия и установяването на нов социален ред е твърде проблематична. Става въпрос за криза, която се изживява и преодолява в глобален мащаб, а в национален се поставя началото на дългогодишна агония в реконфигурирания социален ред. Всички герои, които от позициите на потиснатите заявяват своята революционност от гледна точка на класовия интерес, от гледна точка на либидните инвестирации остават под властта на деспотична и тоталитарна структура, която обезличава индивидуалното желание. Всъщност личностите и индивидите постепенно се разтварят в романа, трансформирали се във функционални множества, които се противопоставят спрямо класовия интерес и либидните инвестирации. Светът на буржоазията в своята свръхазовост достига до стадия на смачканото желание, невъзможността за производство на желанието, до невъзможността за креативни либидни инвестирации. В стремежа си да удържи йерархията и могъществото в съществуващия социален ред властващата група сама вкарва в системата умъртвяващи елементи чрез нарцисизма и апатията. Попадането във властта на смачканото желание, което извиква деградацията и обезличаването, не може да бъде нито полово, нито класово детерминирано.

Човешкото всъщност е сведено до измеренията на желаещата машина и тялото без органи, а потоците желание формират новата аксиоматика на интереса. Желанието е подчинено на автоматизирания стереотип за производство, в който изчезват традиционните критерии за човешко поведение, а с това и утвърдените нравствени стойности.

Романът илюстрира сложната и противоречива същност на социалното инвестиране, което се осъществява в колебливостта и непостоянството в противата потоци желание, които създават възможности за постоянно преминаване от една група в друга и в крайна сметка изродеността като еквивалент на тялото без органи, отвеждащо отвъд идеологията, достигащо до желанието като желаещо производство, на което се подчиняват и герои като Ирина и Борис или Костов и Фон Гайер.